

РЕШЕНИЕ

№ 6739

гр. София, 14.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 80 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ДИМИТЪР Г. ЦОНЧЕВ**

при участието на секретаря **ДЕСИСЛАВА ПЛ. КАРАГЪЗОВА**
като разгледа докладваното от **ДИМИТЪР Г. ЦОНЧЕВ** Гражданско дело № 20231110152337 по описа за 2023 година

Производството е по реда чл. 12 и сл. от ЗЗДН.

Образувано е по молба, подадена на основание чл. 8, т. 1 и т. 2 от ЗЗДН от **К. М. П.**, ЕГН *****, лично и в качеството на процесуален субституент на малолетното си дете **К К К. К.**, ЕГН *****, с която търси защита за двамата от бабата на детето по майчина линия - **А. Р. М.** ЕГН *****.

Твърди се, че на 21.09.2023 г. около 19.30 часа ответницата **М.** извършила акт на домашно насилие, като сменила патрона на входната врата на жилището, където живеят молителката **П.** и синът ѝ **К К К** на адрес: гр. София, Г, ап. 74. Те опитали да влязат, но не успели, били принудени да стоят на улицата. След подадена жалба в 9 РУ се върнали в апартамента, било отключено и влезли, но не могли да заключат. След този случай детето изпитвало страх да не бъде заключено жилището.

Изложеното счита за психическо и емоционално насилие.

Ответникът оспорва основателността на молбата.

По допустимостта на молбата:

Молбата е подадена в срока по чл. 10, ал. 1 ЗЗДН. Ответникът е майка на молителката и баба по майчина линия на пострадалото лице, поради което съдът приема, че е подадена от лице, което има право да търси защита по реда на ЗЗДН, съгласно чл. 3, т. 4 ЗЗДН, срещу лице, което има право да отговаря по молбата. Налична е активна и пасивна легитимация на страните, с оглед на което е допустима.

По основателността:

На първо място, нужно е изрично да се посочи, че доколкото молбата е постъпила в съда преди изменението на ЗЗДН с ДВ бр. 66 от 1.08.2023 г., то на основание § 30. от ПЗР към ЗЗДН приложим е редът преди изменението на закона.

След като обсъди събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира молбата за неоснователна.

Приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Не е спорно и от приложените удостоверения за раждане се установява, че молителката К. М. П., е майка на детето К К К. К., а ответницата А. Р. М. е бабата и майка на молителката.

Страните и свидетелят М А живеят в апартамент общинска собственост на адрес: гр. София, Г, ап. 74. От показанията на свид. А, социалния доклад и материалите по пр.пр. № 48587/2023 г. на СРП се установява, че наемател на жилището е свид. М А.

Отношенията между молителката К. П. от една страна и нейните родители – ответницата А. М. и свид. М А са влошени. Във връзка с тях има образувани множество дела за защита от домашно насилие.

След справка в ЕИСС на съда е служебно известно, че на 31.08.2023 г. по гр.д. № 48494/2023 г. на СРС, 84 състав, по молба на К. П. е издадена Заповед за незабавна защита № 252 срещу свид. М А, като една от постановените мерки е на основание чл. 5, ал. 1, т. 3, предл. 1 ЗЗДН Мариан Петров А, ЕГН *****, да не доближава К. М. П., ЕГН *****, на разстояние, по-малко от 200 метра. Към приключване на устните състезания делото е висящо.

На 15.09.2023 г. по гр.д. № 50241/2023 г. на СРС, 83 състав, по молба на А. Р. М. е издадена Заповед за незабавна защита № 271 срещу К. М П., ЕГН *****, като една от постановените мерки е на основание чл. 5, ал. 1, т. 3, предл. 1 от ЗЗДН, на К. М П., ЕГН ***** да приближава А. Р. М., ЕГН *****, на разстояние не по-малко от 5/пет/ метра. Заповедта ѝ била връчвана на 20.09.2023 г., видно от направеното извънпроцесуално признание в сведение от 21.09.2023 г. (л. 77).

С Определение № 35576/09.10.2023 г. производството по делото е прекратено, като с Определение № 14826/07.12.2023 г. по ВЧГД № 13322/2023 г. на СГС първоинстанционното определение е отменено и делото върнато за продължаване на съдопроизводствените действия. В съдебно заседание, проведено на 08.02.2024 г, делото е обявено за решаване.

Останалите производства съдът счита, че не са относими към процесния спор.

След постановяване на Заповед за незабавна защита № 252 по гр.д. № 48494/2023 г. на СРС, 84 състав свид. М А, за да изпълни заповедта, напуснал жилището гр. София, Г, ап. 74.

След издаване на Заповед за незабавна защита № 271/15.09.2023 г. по гр.д. № 50241/2023 г. на СРС, 83 състав, ответницата А. Р. М. решила да смени патрона на входната врата на жилището гр. София, Г, ап. 74, без да уведомява за това молителката или пострадалото лице К К К. К.. На 21.09.2023 г. привела в изпълнение намеренията си, като сменила патрона на входната врата.

Около 19.30 часа на 21.09.2023 г. молителката К. П. и синът ѝ К К К се прибрали в дома си адреса в гр. София, Г, ап. 74. Опитали да влязат, но не успели. Молителката се обадила на свид. Кортюлев, неин приятел, който дошъл пред блока. Бил повикан полицейски патрул. Молителката К. П. подала същата вечер сигнал в 9 РУ за случилото се, като била придружена от детето. След намесата на полицейските служители, когато се върнали в апартамента, входната врата била отключена, но ответницата не предоставила ключ, респективно не могли да заключат, но и достъпът им не бил ограничаван повече.

При изготвяне на социалния доклад детето К К К. споделил пред социалния работник, че първоначално, след като разбрало за заключената врата и сменения патрон се уплашило, но после се успокоило. Не е изпитвало страх от заключената врата, От тогава баба му не ги е заключвала. Не се страхува от баба си, която полага ежедневни грижи за него и му приготвя храна.

Предвид изложеното пред социалния работник съдът намира, че СПЕ не е необходима за правилното решаване на делото, тъй като възприятията на детето се изяснени, същевременно дори да е преживяло стрес и душевно страдание, това не може да бъде единствената причина за уважаване на молбата, предвид наличието на други юридически предпоставки, които ще бъдат изложени по-долу.

С постановление на прокурор от 05.01.2024 г. по пр.пр. № 48587/2023 г. на СРП е отказано образуване на досъдебно производство, по заявлението на К. П. поради липса на престъпление по чл. 323, ал. 1 от НК (самоуправство).

Възприетата фактическа обстановка се установява относително непротиворечиво от декларацията по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, показанията на разпитаните свидетели Илия Котеулев и М А, социалния доклад, собственооръчно попълваните сведения от К. П., М А и А. М., дадени в хода на пр.пр. № 48587/2023 г. на СРП и изготвените докладни записки.

Липсват противоречия в доказателствените източници относно авторството, датата и начина на извършване на деянието, като не е спорно, че ответницата е сменила патрона на входната врата.

От показанията на свид. Котрулев се установяват част от предприетите действия от молителката и времето, през което не успяла да влезе в жилището.

От изготвения социален доклад съдът установява отношението на пострадалия малолетен от случилото се, както и към неговата баба по майчина линия. Намира, че социалният доклад е безпристрастен, изготвен без

влияние на някоя от двете страни, като детето е споделило пред изготвящия го своите възприятия, без даване на някой от роднините му и следва да се кредитира в цялост.

Състава на съда намира за ненужно да бъде провеждан разпит на полицейските служители, посетители сигнала, тъй като не са очевидци на смяната на патрона и първоначалната невъзможност за достъп на молителката и пострадалия, а непосредствените им възприятия относно случилото се след това са обективирани в изготвените и приобщени докладни записки.

Съдът не счита за необходимо да обсъжда противоречията на доказателствените източници във връзка с предхождащи правоотношения на страните, тъй като са извън предмета на спора. Достатъчно за целите на настоящото производство е, че от всички доказателствени източници се установява, че отношенията между молителката и родителите ѝ са влошени, което се потвърждава и от посочените по-горе дела по ЗЗДН между тях.

Няма да се обсъждат подробно върху твърденията, че молителката е имала фриволно поведение, напивала се системно, водела постоянно различни мъже, които пренощували в жилището. Намира, че те излизат извън предмета на производството, както и неконкретните твърдения на свид. Котрулев, направени без да има въпроси в този смисъл, че свид. А системно упражнявал физическо насилие над дъщеря си.

Съдът намира, че поведението на ответника не съставлява акт на домашно психическо и емоционално насилие.

За да бъде представлява определено деяние акт на насилие, то трябва да е противоправно. Този обективен юридически елемент в поведението на ответницата липсва. Поведението ѝ е правомерно, тъй като преди това действие между тях не е имало правен спор относно достъпа до апартамента. Молителката не е собственик на жилището, няма вещно или облигационно право на ползване на апартамента. Следователно, макар да пребивава в жилището със съгласието на родителите си, тя няма основание да претендира неограничен достъп. Към 21.09.2023 г., макар молителката да е не била отстранена от жилището, спрямо нея е била издадена и в действаща Заповед за незабавна защита № 271, като една от постановените мерки е на основание чл. 5, ал. 1, т. 3, предл. 1 от ЗЗДН К. М. П. да приближава А. Р. М., на разстояние не по-малко от 5 /пет/ метра, което е практически изпълнимо при влизане в двустайното жилище. След намесата на полицейските служители ответницата незабавно е осигурила достъп до жилището на дъщеря си и нейния внук, като повече не е ограничавала достъпа, въпреки че молителката не е имала право да я доближава на по-малко от 5 метра. Обстоятелството, че не е предоставила ключ на дъщеря си, не съставлява неправомерно поведение. Деянието би било противоправно само и единствено, ако между страните е бил налице правен спор, след който едната страна самоволно го разрешава чрез конкретни фактически действия. По делото това не е налице, като изследвайки целия комплекс от действия на ответницата, отношенията между страните, напускането на жилището от съпруга ѝ вследствие на издадена заповед за незабавна защита, макар той да е

единственото лице с облигационно право да пребивава в жилището, следва извод, че действията по смяна на патрона са насочени към защита на ответницата от потенциални действия на дъщеря ѝ, а не към извършване на акт на насилие по смисъла на чл. 2 от ЗЗДН спрямо нея и детето. Показателно за липсата на насилие е, че и самото дете излага, че след първоначалната уплаха от ситуацията се е успокоило, като не е изпитвало страх от баба си или нейни действия. Не се доказва молителката да е изпитвала страх от поведението на майка, да е правила опити да напусне жилището, за да изпълни от една страна Заповед за незабавна защита № 271, като по този начин не доближава майка си и ликвидира източника на всички конфликти със своите родители. Това сочи, че молбата по-скоро служи за разрешаване на личностни конфликти между молителката П. и нейната майка М., а не защита от домашно насилие.

Ето защо следва да бъде оставена без уважение, като бъде постановен отказ за издаване на заповед за защита от домашно насилие.

По разноските:

Молителката е освободена от такси и разноски, ето защо не следва на основание чл. 11, ал. 3 (ред. ДВ, бр. 102 от 2009 г.) от ЗЗДН дължимата държавна такса да се възложи в нейна тежест.

Претенцията на ответника на основание чл. 11, ал. 3 (ред. ДВ, бр. 27 от 2005 г.) ЗЗДН молителката да бъде осъдена да заплати сторените разноски е неоснователна, тъй като по делото липсват доказателства за сторени такива.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата, подадена от К. М. П., ЕГН *****, лично и в качеството на процесуален субституент на малолетното си дете К. К. К., ЕГН *****, за защита за себе си и детето от домашно насилие от А. Р. М. ЕГН ***** и **ОТКАЗВА** да издаде заповед за защита.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в **7-дневен срок** от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____